

Shalom!

This week our parashah begins with Ya'acov/Jacob returning to Canaan in obedience to the command of יהוה: Bereshith/Genesis 31:3

Since יהוה had given the command, Ya'acov probably assumed that the Almighty would pave the way back for him...an easy road with all the stumbling blocks cleared. Ya'acov, in fact seemed pretty confident when Lavan chased after him. His words to Lavan:

Bereshith 31:42 *"Unless the Elohim of my father, the Elohim of Avraham and the Fear of Yitzchak, had been with me, surely now you would have sent me away empty-handed. Elohim has seen my affliction and the labor of my hands, and rebuked you last night."*

In fact, as he continued on his way and the "angels of Elohim met him", Ya'acov must have felt an even greater assurance:

Bereshith 32:1 *So Ya'acov went on his way, and the angels of Elohim met him. 2 When Ya'acov saw them, he said, "This is Elohim's camp." And he called the name of that place Mahanaim.*

So a confident Ya'acov sent messengers to his brother Esav who then came back with an unexpected report:

Bereshith 32:6 *Then the messengers returned to Ya'acov, saying, "We came to your brother Esav, and he also is coming to meet you, and four hundred men are with him."*

Ya'acov responds with fear;
And he begins to plan: Bereshith 32:7-8
And then a prayer of desperation to the One who had instructed him to return: Bereshith 32:9-12
Ya'acov's journey would include more than he anticipated. He was about to learn a very important principle:

Isaiah 55:8 *"For My thoughts are not your thoughts, Nor are your ways My ways," says יהוה "For as the heavens are higher than the earth, So are My ways higher than your ways, And My thoughts than your thoughts.*

Ya'acov probably thought יהוה would give him favor in his brother's eyes. But יהוה knew Ya'acov must learn that return to the Land required total dependence on Him every step of the way. Ya'acov

Shalom!

Deze week begint onze parashah met Ya'acov/Jacob die naar Kanaän terugkeert in gehoorzaamheid aan het bevel van de HEERE: Bereshith/Genesis 31:3

Omdat de HEERE het bevel had gegeven, ging Ya'acov er waarschijnlijk van uit dat de Almachtige de weg terug voor hem zou effenen ... een gemakkelijke weg zonder struikelblokken. Ya'acov leek in feite vrij zeker toen Lavan hem achtervolgde. Zijn woorden aan Lavan:

Bereshith 31:42 *"Als niet de Elohim van mijn vader, de Elohim van Avraham en de Vrees voor Yitzchak, met mij was geweest, zou u me nu zeker met lege handen weggestuurd hebben. Elohim heeft mijn ellende en de inspanning van mijn handen gezien en heeft je gisteravond berispt."*

In feite, toen hij zijn weg vervolgde en de "engelen van Elohim hem ontmoetten", moet Ya'acov een nog grotere zekerheid gevoeld hebben:

Bereshith 32:1 *Zo ging Ja'acov op weg, en de engelen van Elohim ontmoetten hem. 2 Toen Ya'acov hen zag, zei hij: "Dit is het kamp van Elohim." En hij noemde de naam van die plaats Mahanaim.*

Dus stuurde een zelfverzekerde Ya'acov boodschappers naar zijn broer Esav die toen terugkwamen met een onverwacht rapport:

Bereshith 32:6 *Toen keerden de boodschappers terug naar Ya'acov, zeggende: "Wij kwamen tot uw broeder, Esav, en hij komt ook, om u te ontmoeten, en vierhonderd mannen zijn bij hem."*

Ya'acov reageert daar op met angst;
en hij begint te plannen: Bereshith 32:7-8
En dan volgt een wanhopig gebed tot Degene die hem had opgedragen terug te keren: Bereshith 32:9-12
Ya'acov's reis zou meer omvatten dan hij had verwacht. Hij stond op het punt een heel belangrijk principe te leren:

Isaiah 55:8 *"Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, noch zijn uw wegen Mijn wegen," zegt de HEERE "Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten.*

Ya'acov dacht waarschijnlijk dat de HEERE hem in de ogen van zijn broer genade zou schenken. Maar de HEERE wist dat Ja'akov moest leren dat terugkeer naar het Land een totale afhankelijkheid van Hem vereiste bij elke stap op de

in his current mindset, would not be able to receive the blessings. Blessings were something Ya'acov had striven for his whole life. He struggled with Esav for blessings, with his father for the blessing, with Lavan for the blessing. In every struggle so far, he was able to overcome. He was Ya'acov, the wrestler. But soon, he would meet his match.

Bereshith 32:24 *Then Ya'acov was left alone; and a Man wrestled with him until the breaking of day.*

Ya'acov was self-reliant, but יהוה was about to break him of his independence. The following quote is attributed to A.W. Tozer:

It is doubtful if God can use a man greatly, unless He has hurt him deeply.

Ya'acov's wrestling match was not a dream or a vision, since it left him with a physical disability. Yet, he would learn valuable spiritual lessons through this unforgettable experience. In the beginning of the match, Ya'acov wasn't trying to gain something from the One he wrestled with. It was Elohim who was trying to get something from Ya'acov...i.e., to get him to come to the end of self. All his life, Ya'acov had assumed his enemies were his brother, Esav and then later, his father-in-law, Lavan. He struggled to get those blessings that יהוה had already promised him. But יהוה wanted him to learn that his real adversary was his own self. His soul was wanting to rule and be the master in his life. If he was going to rule by his soulish desires, he would not be able to submit to the Spirit's control:

Ephesians 3:16 *that He would grant you, according to the riches of His glory, to be strengthened with might through His Spirit in the inner man*

יהוה had to reveal to Ya'acov the power of his own flesh before he could be delivered from it. We know יהוה could have crippled Ya'acov immediately. Why wrestle all night? At what point do you think Ya'acov realized that his opponent was not just a man?

Bereshith 32:30 *And Ya'acov called the name of the place Peniel: "For I have seen Elohim face to face, and my life is preserved."*

יהוה kept up the fight with Ya'acov because He was looking for surrender. Only Elohim can deal with the stubbornness of the flesh. Have you ever physically wrestled? Wrestling quickly consumes your strength. One would have to be extremely persistent to wrestle all night.

weg. Ya'acov zou in zijn huidige denkwijze de zegeningen niet kunnen ontvangen. Zegeningen waren iets waar Ya'acov al zijn hele leven naar streefde. Hij worstelde met Esav om zegeningen, met zijn vader om de zegen, met Lavan om de zegen. In elke worsteling tot nu toe was hij in staat om te overwinnen. Hij was Ya'acov, de worstelaar. Maar al snel zou hij zijn tegenstander ontmoeten.

Bereshith 32:24 *Toen werd Ya'acov alleen gelaten; en een man worstelde met hem tot het aanbreken van de dag.*

Ya'acov was zelfredzaam, maar de HEERE stond op het punt hem zijn onafhankelijkheid te breken. Het volgende citaat wordt toegeschreven aan A.W. Tozer:

Het is twijfelachtig of God een mens echt kan gebruiken, tenzij Hij hem diep verwond heeft.

De worsteling van Ya'acov was geen droom of een visioen, want het bezorgde hem een fysieke handicap. Toch zou hij waardevolle geestelijke lessen leren door deze onvergetelijke ervaring. In het begin van de strijd probeerde Ya'acov niet iets te winnen van Degene met wie hij worstelde. Het was Elohim die iets van Ya'acov trachtte te verkrijgen ... d.w.z. om hem tot het einde van eigen kunnen te brengen. Heel zijn leven had Ya'acov aangenomen dat zijn vijanden, zijn broer Esav en later zijn schoonvader Lavan, waren. Hij worstelde om die zegeningen te ontvangen die de HEERE hem reeds had beloofd. Maar de HEERE wilde dat hij leerde dat z'n echte tegenstander hijzelf was. Zijn ziel wilde regeren en de meester in zijn leven zijn. Als hij zou regeren vanuit zijn zielsverlangen, zou hij niet in staat zijn om zich aan de controle van de Geest te onderwerpen:

Efeziërs 3:16 *opdat Hij u zou toestaan, volgens de rijkdommen van Zijn glorie, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens*

De HEERE moest aan Ya'acov de kracht van zijn eigen vlees openbaren voordat hij ervan verlost kon worden. We weten dat de HEERE Ya'acov onmiddellijk had kunnen kreupel maken. Waarom zou je de hele nacht worstelen? Op welk moment denk je dat Ya'acov zich realiseerde dat zijn tegenstander niet zomaar een man was?

Bereshith 32:30 *En Ya'acov noemde de naam van de plaats Peniël: "Want ik heb Elohim gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn leven is bewaard gebleven."*

De HEERE liet het gevecht met Ya'acov voortduren omdat Hij overgave zocht. Alleen Elohim kan omgaan met de koppigheid van het vlees. Heb je ooit fysiek geworsteld? Bij worstelen verbruikt snel je kracht. Je moet wel heel volhardend zijn om een hele nacht te worstelen.

When יהוה saw that Ya'acov would not give in, He touched him physically:

Bereshith 32:25 Now when He saw that He did not prevail against him, He touched the socket of his hip; and the socket of Ya'acov's hip was out of joint as He wrestled with him.

At this point, Ya'acov goes after the blessing:

Bereshith 32:26 And He said, "Let Me go, for the day breaks." But he said, "I will not let You go unless You bless me!"

Then יהוה asks a question which at first glance doesn't seem to make much sense:

Bereshith 32:27 So He said to him, "What is your name?" He said, "Ya'acov."

Of course, יהוה already knew his name. What is the point of asking? Ya'acov's name is his identity. In Hebrew, his name can mean "supplanter" or "conniver". Only after he owned up to his old identity could יהוה bless him with a new name and a new identity:

Bereshith 32:28 And He said, "Your name shall no longer be called Ya'acov, but Yisrael; for you have struggled with Elohim and with men, and have prevailed."

The Almighty's plan was to reveal to Ya'acov that it was the power of the flesh, his sinful nature, that had been guiding him in making decisions. Unless we have dealt with our fleshly nature, we are much more apt to rely on ourselves rather than submit to our Heavenly Father:

Romans 7:18 For I know that in me (that is, in my flesh) nothing good dwells; for to will is present with me, but how to perform what is good I do not find.

Bereshith 32:28 says Ya'acov has "struggled with Elohim and with men, and has prevailed." Prophetically, this will be Ya'acov's new character. Prevailing with men is a prediction of how Ya'acov will conquer enemies like Esav. Victory will come through submitting to the Spirit of Elohim, not by following the "way which seems right to man":

Zechariah 4:6 So he answered and said to me: "This is the word of יהוה to Zerubbabel: 'Not by might nor by power, but by My Spirit,' Says יהוה of Hosts.

Toen de Eeuwige zag dat Ya'acov niet zou toegeven, trof Hij hem fysiek:

Bereshith 32:25 Maar toen Hij zag dat Hij niet tegen hem op kon, raakte Hij hem op het gewricht van zijn heup; en het gewricht van Ya'acov's heup was uit z'n verband toen hij met hem worstelde.

Nu gaat Ya'acov achter de zegen aan:

Bereshith 32:26 En Hij zei: "Laat mij gaan, want de dag breekt aan." Maar hij zei: "Ik zal u niet laten gaan tenzij u mij zegent!"

Dan stelt de HEERE een vraag die op het eerste gezicht niet veel zin lijkt te hebben:

Bereshith 32:27 Dus zei Hij tegen hem: "Wat is uw naam?" Hij zei: "Ja'acov."

Natuurlijk kende de HEERE zijn naam al. Wat heeft het voor zin om dat te vragen? Ya'acov's naam is zijn identiteit. In het Hebreeuws kan zijn naam "verdringer" of "stiekemer" betekenen. Pas nadat hij zijn oude identiteit opbiechte, kon de HEERE hem zegenen met een nieuwe naam en een nieuwe identiteit:

Bereshith 32:28 En Hij zei: "Uw naam zal niet langer Ya'acov worden genoemd, maar Israël, want u hebt met Elohim en met mensen gestreden en de overhand gehaald."

Het plan van de Almachtige was om aan Ya'acov te onthullen dat het de kracht van het vlees was, zijn zondige aard, die hem bij het nemen van beslissingen had geleid. We zijn veel meer geneigd om op onszelf te vertrouwen in plaats van ons aan onze hemelse Vader te onderwerpen, tenzij we met onze vleselijke aard hebben afgerekend:

Romeinen 7:18 Want ik weet dat in mij (dat is in mijn vlees) niets goeds woont; want de wil is bij mij aanwezig, maar hoe te doen wat goed is, vindt ik niet.

Bereshith 32:28 zegt dat Ya'acov "met Elohim en met mensen heeft gestreden en de overhand heeft gehaald." Profetisch gezien zal dit het nieuwe personage van Ya'acov zijn. De overhand halen op mensen is een voorspelling van hoe Ya'acov vijanden zoals Esav zal overwinnen. Door onderwerping aan de Geest van Elohim komt overwinning, niet door het volgen van de "weg die de mens goed lijkt":

Zacharia 4:6 ... antwoordde hij en zei tegen mij: "Dit is het woord van de HEERE tegen Zerubbabel: "Niet door kracht noch macht, maar door Mijn Geest", zegt de HEERE der heerscharen.

Proverbs 14:12 There is a way that seems right to a man, but in the end it leads to death.

Most of us are used to making our own decisions, based on what we desire for ourselves. We consider our future, our lifestyle, our schedules...it all centers around what we see as good for us. Then we even ask יהוה to bless us in our plans. But what if He cripples us? What if He slams the door in the direction we were going? What if the frailty of our body makes us aware of the weakness of our flesh? That's when we have to admit that our only option is to depend totally on our Creator and live a life of submission. But we can choose to learn from Ya'acov's experience. We don't always have to learn the hard way. Still if difficulties, pain and suffering is the route He chooses for us, the important thing is to persevere and not grow bitter. Ya'acov did not get angry. Instead he clung to the Almighty in the darkness of night and begged for the blessing. And what was the end result?

Ya'acov received the blessing which for his entire life, he had been scheming to get his own way. He received blessing through brokenness. He did not cling to יהוה until the Almighty broke him. Certainly יהוה could have loosened Ya'acov's grip. But He loves it when we cling to Him.

Devarim/Deuteronomy 30:19 ..choose life, that both you and your descendants may live; 20 "that you may love יהוה your Elohim, that you may obey His voice, and that you may cling to Him, for He is your life ..."

Continuing with Ya'acov's story, why do you think Ya'acov asked Adonai for His Name and why didn't the Holy One answer him? Bereshith 32:29 Perhaps יהוה knew that Ya'acov was not ready for more revelation. Perhaps he still had the wrong motive in asking. He already knew it was Elohim (v.30) he had wrestled with. Was Ya'acov wanting the revelation of another powerful Name to use for his own benefit in future confrontations? יהוה had humbled Ya'acov and did not want him to revert back to a place where he was operating in the flesh. He wanted Ya'acov to continue seeking, clinging and submitting. This is the way of victory and the way to life.

Yeshua was an amazing story teller and the following can be seen as a midrash on Ya'acov's story:

John 12:24 "Most assuredly, I say to you, unless a grain of wheat falls into the ground and dies, it remains alone; but if it dies, it produces much grain. 25 "He who loves his life will lose it, and he who hates his life in this world will keep it for eternal life.

Spreuken 14:12 Er is een weg die een mens goed lijkt, maar uiteindelijk leidt die tot de dood.

De meesten van ons zijn gewend om zelf te beslissen, gebaseerd op wat we zelf verlangen. We denken aan onze toekomst, onze levensstijl, onze plannings ... het draait allemaal om wat we als goed voor ons zien. Dan vragen we zelfs de HEERE om ons in onze plannen te zegenen. Maar wat als Hij ons kreupel maakt? Stel dat Hij de deur dichtslaat in de richting waarin we gaan? Wat als de zwakte van ons lichaam ons bewust maakt van de zwakte van ons vlees? Dat is wanneer we moeten toegeven dat onze enige optie is om volledig afhankelijk te zijn van onze Schepper en een leven van onderwerping te leven. Maar we kunnen ervoor kiezen om te leren van de ervaring van Ya'acov. We hoeven niet altijd op de harde manier te leren. Ook als moeilijkheden, pijn en lijden de weg is die Hij voor ons kiest, is het belangrijk om vol te houden en niet bitter te worden. Ya'acov werd niet boos, maar klampte zich vast aan de Almachtige in de duisternis van de nacht en smeekte om de zegen. En met welk resultaat? Ya'acov ontving de zegen waarvoor hij zijn hele leven al plannen had bedacht om zijn zin te krijgen. Hij ontving zegen via gebrokenheid. Hij klampte zich pas vast aan de HEERE toen de Almachtige hem brak. Zeker, de HEERE zou Ya'acov's greep kunnen hebben losgemaakt. Maar Hij houdt ervan wanneer we ons aan Hem vastklampen.

Devarim/Deuteronomium 30:19 ... Kies dan het leven, opdat u leeft, u en uw nageslacht, 20 door de HEERE, uw God, lief te hebben, Zijn stem te gehoorzamen en u aan Hem vast te houden – want Hij is uw leven ... (HSV)

Verder gaand met Ya'acov's verhaal; waarom denk je dat Ya'acov Adonai om Zijn Naam heeft gevraagd en waarom heeft de Heilige hem niet geantwoord? Bereshith 32:29 Misschien wist de HEERE dat Ya'acov niet klaar was voor meer openbaring. Misschien had hij nog steeds het verkeerde motief om te vragen. Hij wist al dat het Elohim was (vers 30) waarmee hij worstelde. Was Ya'acov bereid om de openbaring van een andere krachtige Naam te gebruiken voor zijn eigen voordeel in toekomstige confrontaties? de HEERE had Ya'acov vernederd en wilde niet dat hij terugkeerde naar een plaats waar hij in het vlees opereerde. Hij wilde dat Ya'acov bleef zoeken, zich vastklampen en onderwerpen. Dit is de weg naar de overwinning en de weg naar het leven.

Yeshua was een geweldige verteller en het volgende kan gezien worden als een midrash over Ya'acov's verhaal:

Johannes 12:24 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht. 25 Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden tot het eeuwige leven. (HSV)

Do you see it? Life is inside of the grain of wheat, but it is encased in a hard shell. As long as that shell is intact, that part which is the life of the seed cannot sprout and grow. The outside shell must die to its fleshly self:

To illustrate how hard it is to come to the end of self, Dr. Andrew Bonar told the following story to a friend, of life in the Highlands of Scotland:

A sheep would often wander off into the rocks and get into places that they couldn't get out of. The grass on these mountains is very sweet and the sheep like it. They will jump down ten or twelve feet, but then they can't jump back up again. So the shepherd hears a sheep bleating in distress. He will leave him there for days, until he has eaten all the grass. The shepherd will wait until the sheep is so faint that he cannot stand. Then he will put a rope around him, and pull that sheep up out of the jaws of death. "Why don't they go down there when the sheep first gets there?" I asked. "Ah!" he said, "they are so very foolish they would dash right over the precipice and be killed if the shepherd came sooner!" And that is the way with people; they won't go back to God till they have suffered, and some wait until they have lost everything. If you are a wanderer I tell you that the Good Shepherd will bring you back the moment you have given up trying to save yourself and are willing to let him save you His own way.

Many of us have grown up with the attitude that being saved is the final goal. But the Almighty is continuing to work out our salvation. He touches us in various ways with the purpose of bringing our mind, our will, and our emotions in line with His. We must submit to Him and His ways so the inner treasure (which is His Spirit) in our earthly vessel can shine forth:

2 Corinthians 4:6 *For it is the Elohim who commanded light to shine out of darkness, who has shone in our hearts to give the light of the knowledge of the glory of Elohim in the face of Messiah Yeshua. 7 But we have this treasure in earthen vessels, that the excellence of the power may be of Elohim and not of us.*

Let's believe that everything that happens in our life can be meaningful. His objective for either allowing or actually bringing difficulties into our lives accomplishes the breaking of our outer shell...our opinions, our ways, our cleverness, and our self-love. Everything must be submitted to Him so the light can shine forth out of the darkness of the night. Hold on to Him who loves you

Zie je het? Het leven zit in de graankorrel, maar het zit ingekapseld in een harde pel. Zolang die pel intact is, kan dat deel, dat het leven van het zaad is, niet ontkiemen en groeien. De buitenkant moet sterven aan zijn vleselijke eigenheid:

Als illustratie hoe moeilijk het is om tot het einde van zichzelf te komen, vertelde Dr. Andrew Bonar aan een vriend het volgende verhaal over het leven in de Schotse Hooglanden:

Een schaap dwaalde vaak tussen de rotsen en kwam op plekken terecht waar het niet uit geraakte. Het gras op deze bergen is erg zoet en de schapen houden ervan. Dan springen ze wel meer dan 3 meter naar beneden, maar dan kunnen ze niet opnieuw omhoog springen. De herder hoort dan een schaap dat in nood verkeert. Hij zal het daar dagen achterlaten, totdat het al het gras heeft opgegeten. De herder zal wachten tot de schapen zo zwak zijn dat ze niet meer kunnen staan. Dan zal hij een touw om hem heen slaan en dat schaap uit de greep van de dood trekken. "Waarom gaan ze er niet meteen heen als de schapen daar zijn?" vroeg ik. "Ah!" hij zei: "Ze zijn zo dwaas dat ze over de afgrond zouden rennen de dood tegemoet als de herder eerder kwam!" En zo gaat het met mensen; ze zullen niet teruggaan naar God totdat ze hebben geleden, en sommigen wachten tot ze alles verloren hebben. Als je een zwerver bent, zeg ik je, dat de Goede Herder je terug zal brengen zodra je zelf opgegeven hebt om jezelf te redden en bereid bent om hem je te laten redden op Zijn manier.

Velen van ons zijn opgegroeid met de houding dat gered worden het uiteindelijke doel is. Maar de Almachtige blijft onze redding uitwerken. Hij raakt ons op verschillende manieren aan met als doel onze geest, onze wil en onze emoties in overeenstemming te brengen met de Zijne. We moeten ons onderwerpen aan Hem en Zijn wegen zodat de innerlijke schat (die Zijn Geest is) in ons aardse vat kan schijnen:

2 Korinthiërs 4:6 *Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus. 7 Maar wij hebben deze schat in aarden kruiken, opdat de allesovertreffende kracht van God zou zijn en niet uit ons. (HSV)*

Laten we geloven dat alles wat er in ons leven gebeurt, zinvol kan zijn. Zijn doel om problemen toe te staan of juist in ons leven te brengen, bewerkstelligt het breken van onze buitenste schil ... onze meningen, onze wegen, onze slimheid en onze eigenliefde. Alles moet aan Hem worden onderworpen, zodat het licht uit de duisternis van de nacht kan schijnen. Houd vast aan Hem die van je

during the challenges of life. Cling to Him when the pain is most intense and the situation seems to you to be completely out of control. And pray fervently. Don't let go and don't give up!!

One more verse:

Galatians 4:19 *My little children, for whom I labor in birth again until Messiah is formed in you*

What did Rav Shaul (Paul) mean here? Another process...another birth. The character of Messiah needs to be formed in the believer. It just does not happen automatically. It's a submission of the will and the transformation happens during the journey of life. And it's pictured in the name change of Ya'acov to Yisrael!

To conclude, I've included the link for a short video, and it seems quite appropriate. It's the story of a man who was willing to volunteer to go to Auschwitz as a prisoner to find out what was going on there. He knew that he would probably physically die, but he believed in something greater than this life. Watch here - [Witold Pilecki](#).

And one last thing. A beautiful song in Hebrew voicing Ya'acov's words in Bereshith 32:10. What a prayer...deliver me...the significance of this plea is apparent when you see that there are almost 7 million people who have viewed this song. [Deliver me!](#)

Bereshith 32:10 *I am not worthy of all the mercies, and of all the truth which you have shown your servant; for with my staff I passed over this Jordan; and now I am become two camps. [Deliver me, I pray Thee, Deliver me, I pray!](#)*

Shabbat Shalom!
Ardelle

houdt tijdens de uitdagingen van het leven. Houd je vast aan Hem wanneer de pijn het meest intens is en de situatie volgens jou volledig uit de hand lijkt te lopen. En bid vurig. Laat niet los en geef niet op !!

Nog één vers:

Galaten 4:19 *mijn lieve kinderen, van wie ik opnieuw in barensnood ben totdat Christus gestalte in u krijgt. (HSV)*

Wat bedoelde Rav Shaul (Paulus) hier? Nog een proces ... nog een geboorte. Het karakter van de Messias moet in de gelovige worden gevormd. Het gebeurt gewoon niet automatisch. Het is een onderwerping van de wil en de transformatie gebeurt tijdens de reis van het leven. En het wordt afgebeeld in de naamswijziging van Ya'acov tot Yisrael!

Om af te sluiten heb ik de link voor een korte video opgenomen, en het lijkt me redelijk gepast. Het is het verhaal van een man die bereid was om zich als gevangene naar Auschwitz te begeven om erachter te komen wat daar gebeurde. Hij wist dat hij waarschijnlijk fysiek zou sterven, maar hij geloofde in iets groters dan dit leven. Bekijk hier - [Witold Pilecki](#).

En een laatste ding. Een mooi lied in het Hebreeuws dat de woorden van Ya'acov in Bereshith 32:10 uitbeeldt. Wat een gebed ... verlos mij ... de betekenis van dit pleidooi is duidelijk als je ziet dat er bijna 7 miljoen mensen zijn die dit lied hebben bekeken. [Deliver me!](#)

Bereshith 32:10 *Ik ben niet alle weldaden waardig, en al de waarheid, die gij uw knecht bewezen hebt; want met mijn staf ging ik over deze Jordaan; en nu ben ik twee kampen geworden. 11 [Red mij, ik bid U, red mij, ik bid!](#)*

Shabbat Shalom!
Ardelle